

LESI ZOLTÁN

Csillagszóró

*Szivaccsal mostad
viaszos testét. Kezembe
csillagszórót adtál.
Azt hitted, mindent
eltakar, mint egy padon
felejtett tükör, de őt
néztem, ahogy próbál
a mennyországban egy
színdarabot. Befektetik
a kádba, szájába kishalat
tesznek, összefröcskölik
a kórházzöld csempéket,
és várnak.*

Csendkirály

*Csupa lényegtelen dologra
gondoltam tegnap, talán
így ment el az utóbbi húsz
is valamire. Apró figura
ugrált a monitoron, majd
bezárták az ajtót, honnan
jönnöm kellett volna. No
response. Úgyse találhám
meg, amiért ideküldtél,
feltüzelték a pajtát,
az ólakat, hajótöréseim*

lavórja szemétdombon.
Minek is keresném az
elkapart kutyákat a fenyőfák
tűlevéltakarója alatt.
Mégmérgezted őket, mert
nem tudtad elviselni,
úgyis éhen halnak, ha nem
leszel. Aztán csendkirályt
játszottál, már hét napja
győzted a belső motyogást,
de nem járt arra senki.

Szén

Nem akarom látni, amint
telehányod a vécét,
gügyögsz a mindent halló
fülbe, miközben fejedben
még úznak egy zenekart.
Nem hagytad, énekeljen
a puha árokban forgó
nyelv, énekeljen a leborult
plató szénről. Gyűlöllek,
amint Bachról beszélsz,
magad elhallgatod.
Nem mondhatod el, apád
megvert, aztán csak sírt,
nem jött vissza. Az nem te
voltál, te egyedül vagy.
Slaggal kezvedben járkálsz
a szobában.

Törpe

*Fekete vízben úsztam, csak
a kínai, bajszos törpe követett.
Minden csonttörzsű nyárnál
hátranéztünk, sose távolodott.
Nehéz voltam, mint egy gyáva,
mellkasba zárt állat. Előled
menekültem, ki egy kóreset vagy
bennem. Lassan egyformán messze
került az összes part. Magadba
szorítottad anyád, állandóan járt
a szája. Hiába üvöltöztél,
nem tudunk itt beszélni.*

